

Posudek práce Alžběty Plívové:

Gender v surrealismu. Surrealistická období v tvorbě Jindřicha Štýrského a Vítězslava Nezvala – pokus o srovnání přístupů.

Diplomová práce Alžběty Plívové se soustředila na otázku zobrazování ženy a hlavně jejího těla v českém surrealismu na příkladech tvorby Jindřicha Štýrského a Vítězslava Nezvala. K tématu své diplomové práce se studentka dostala již za svého studijního pobytu v Londýně, který ji poskytl nové impulsy, jak aplikovat genderový úhel pohledu na některé aspekty antropologie na českou literaturu.

Díky těmto impulsům a diplomantčině velmi pečlivě práci s prameny vznikla objevná studie, která poskytuje odpovědi na některé otázky, jimiž jsem se sama zabývala, ale ne zcela je prozkoumala, ale které se mi neustále vracejí v souvislosti se surrealistickou poezií Vítězslava Nezvala.

První část práce (*Žena a modernita*) stručně a přitom s velkým porozuměním vytváří historicky kontext pro následující analytické kapitoly *Jindřich Štýrský, surrealista* a *Štýrský a Vítězslav Nezval*; Kapitola vychází z významně prací Marty Pachmanové, které je diplomantka schopna korigovat a prohlubovat dalšími znalostmi o českém literárním prostředí. Teoretický základ práce se rozvíjí na základě bezpečné orientace v zahraničních a domácích odborných diskusích o těle a tělesnosti v surrealismu. Stručné genderové představení diskursivní situace první republiky proto slouží v dalších částech velmi spolehlivě. Obecně je třeba celkově vysoko ohodnotit kritickou práci s genderovými přístupy, které ač jsou velmi užitečné, mohou se stát příliš zjednodušujícími a zavádějícími. To se však v celé práci Alžběty Plívové nestalo.

Za důležité v práci považuji hlavně ty části, které se zabývají fragmentarizací ženského těla v surrealismu. Podrobná analýza jednak obecně surrealistické poetiky a následně poetik Štýrského a Nezvala umožnila porovnat a rozpoznat dynamické diference v pojetí ženského těla. Přiznávám, že právě toto mě na diplomové práci jejího i během postupného vznikání nejvíce zajímalo: jak se Alžběta Plívová vyrovná s fundamentálně odlišnou konceptualizací ženského těla u Štýrského a Nezvala?

Výsledek je myslím velmi dobrý. Diplomantka postihla myslím přesně problém fetišizace a projektivního využívání obrazu ženského těla v Nezvalově poetice a proti tomu subverzivní, existenciální postavení téhož obrazu v poetice Štýrského. Takovéto ambivaletní fragmentarizované obrazy podržují inspirativní napětí mezi ženským a mužským principem v umění. Ženské tělo tady není jednoznačně podrobena tvůrci a není jen objektem.

Pracovat s Alžbětou Plívovou bylo pro školitelku inspirativní a příjemné. Naše práce se odehrávala vždy spíše jako rozhovor a to nikoliv jednostranný. A zároveň bylo vidět, že pro diplomantku je závěrečná práce nečím více než jen školním nutným úkolem. Na závěr bych chtěla říci, že diplomantka je samostatná a vyzrálá osobnost, která, jak doufám, bude rozvíjet své schopnosti a znalosti v postgraduálním studiu.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Libuše Heczková, PhD.

Austin 15. 9. 2010